

Súd: Krajský súd Košice  
Spisová značka: 2Co/340/2012  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7211212945  
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 12. 2012  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Soga  
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2012:7211212945.1

## Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, Údernícka 5, zast. Tomáš Kušník, s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, IČO: 36613843, proti odporcovi L. C., A.. X.X.XXXX, P. X, O., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov, Važecká 16, IČO: 42 176 778, práv. zast. JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom v Stropkove, Nám. SNP 7, o zaplatenie 5.637,23 € istiny s prísl., o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu 17C/140/2011-61 z 20.4.2012 Okresného súdu Košice II takto

### rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie v napadnutej časti, t.j. vo výroku o trovách konania.

Vedľajší účastník je povinný zaplatiť žalobcovi na účet advokáta JUDr. Tomáša Kušníra trovy odvolacieho konania vo výške 123,70 Eur.

### o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa konanie zastavil (I.), vrátil navrhovateľovi súdny poplatok vo výške 331,37 eura prostredníctvom Daňového úradu Bratislava (II.) navrhovateľovi nepriznal právo na náhradu trov konania (III) , odporcovi nepriznal náhradu trov konania.(IV).

Navrhovateľ návrhom podaným Okresnému súdu Košice II dňa 16.5.2011 žiadal, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 5.637,23 eura s prísl. a nahradiť mu trovy konania.

Podaním doručeným prvostupňovému súdu dňa 4.4.2012 vzal navrhovateľ svoj návrh na začatie konania späť v celom rozsahu v zmysle ustanovenia § 96 Občianskeho súdneho poriadku. Rovnakým podaním požiadal o vrátenie súdneho poplatku za návrh.

Podľa § 96 ods.1, 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. Súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Podľa § 96 ods. 3 O.s.p. nesúhlas odporcu so späťvzatím nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Vzhľadom na vyššie uvedené a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami prvostupňový súd konanie zastavil. Súhlas odporcu prvostupňový súd nezisťoval, nakoľko k spávkzatiu došlo skôr než sa začalo pojednávanie.

Podľa § 11 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „zákon“), poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania, podaním odvolania alebo dovolania sa vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa podanie vrátane odvolania a dovolania odmietlo alebo ak sa návrh, odvolanie alebo dovolanie vzali späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz alebo rozkaz na plnenie. Ak sa návrh na začatie konania o rozvode manželstva vzal späť po prvom pojednávaní na príslušnom stupni súdov, vráti sa polovica všetkých zaplatených poplatkov. V konaní o preskúmaní rozhodnutia orgánu verejnej správy sa poplatok vráti, ak sa návrh na začatie konania vzal späť pred prejednaním veci alebo ak bolo konanie zastavené z dôvodu, že účastník nebol v konaní riadne zastúpený.

Podľa § 11 ods. 4 zákona, okrem poplatku v rozvodovom konaní a poplatku, ktorý sa vracia podľa odseku 1, sa poplatok alebo jeho časť (preplatok) vracia krátený o 1%, najmenej však 6,63 eura. Ak sa návrh vzal späť pred zaplatením poplatku, poplatok sa nevyrubuje.

Podľa § 11 ods. 6 zákona, ak sa má vrátiť poplatok alebo preplatok poplatku, súd alebo orgán štátnej správy súdov zašle odpis právoplatného rozhodnutia o jeho vrátení daňovému úradu príslušnému podľa trvalého pobytu (sídla) poplatníka, ktorý poplatok alebo preplatok poplatku vráti; v prípade, že orgán štátnej správy súdov nevydal rozhodnutie, zašle písomné upovedomenie o spôsobe vybavenia sťažnosti podľa osobitného zákona. 7) Finančný úrad vráti poplatok alebo preplatok poplatku do 30 dní odo dňa doručenia odpisu právoplatného rozhodnutia alebo písomného upovedomenia.

Nakoľko navrhovateľ uhradil za žalobný návrh súdny poplatok vo výške 338 eur, súd mu vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a zákonné ustanovenia vrátil tento zaplatený súdny poplatok späť krátený, t. j. vo výške 331,37 eura.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Navrhovateľ svojim konaním zavinil zastavenie konania, nakoľko vzal svoj návrh späť a nepreukázal, že tak spravil pre správanie odporcu, ani to, že samotný návrh bol podaný dôvodne, preto nemá nárok na náhradu trov konania.

Podľa ust. § 150 ods. 1 O.s.p. ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Podľa ust. § 11 ods. 9 zákona č. 71/1992 Zb., poplatok za odpor sa vráti, ak sa návrh na začatie konania vzal späť pred začatím pojednávania vo veci samej alebo konanie sa zastavilo pred začatím pojednávania vo veci samej.

Pri posudzovaní náhrady trov konania odporcu, prvostupňový súd zistil, že zo spisu vyplývajú trovy konania odporcu vo výške 338 eur, ktoré mu boli vyrubené uznesením súdu č. k. 43Ro/210/2011-36 zo dňa 22.8.2011 ako súdny poplatok za podaný odpor proti platobnému rozkazu vydaného Okresným súdom Košice II pod sp. zn. 43Ro/210/2011-32 dňa 8.7.2011. Odporca nepodal proti predmetnému uzneseniu o vyrubení súdneho poplatku za odpor odvolanie, ani nežiadal o oslobodenie od platenia súdnych poplatkov a tak toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 15.9.2011. Keďže odporca ani po právoplatnosti uznesenia súdny poplatok nezaplatil, prvostupňový súd ho dňa 18.11.2011 postúpil na vymáhanie justičnej pokladnici (Krajský súd v Bratislave). Zisťovaním v justičnej pokladnici prvostupňový súd zistil, že táto pohľadávka nebola dosiaľ vymožená. V súlade s ustanovením § 150 ods. 1 prvá veta O.s.p., prvostupňový súd nepriznal odporcovi náhradu trov konania voči navrhovateľovi, nakoľko odporca tieto trovy, ktoré mu vznikli titulom súdneho poplatku za podaný odpor doposiaľ neuhradil a prvostupňový súd má za to, že v danom prípade by bolo nespravodlivé, aby navrhovateľ bol zaviazaný na náhradu trov konania, ktoré odporca reálne neuhradil. Prvostupňový súd ale ďalej podotkol, že v nadväznosti na ust. § 11 ods. 9 zákona č. 71/1992 Zb. po právoplatnosti tohto uznesenia, rozhodne o zmene uznesenia 43Ro/210/2011-36 zo dňa 22.8.2011, a to tak, že pohľadávka štátu voči odporcovi sa zníži zo sumy 338 eur na 6,63 eur, čo predstavuje výšku krátenia súdneho poplatku pri jeho vrátení z dôvodu zastavenia konania pre späťvzatie žaloby pred prvým pojednávaním.

Dňa 13.3.2012 bolo doručené súdu podanie, ktorým Združenie na ochranu spotrebiteľa HOOS, oznámilo súdu, že vstupuje do konania na strane odporcu ako vedľajší účastník v súlade s ust. § 93 ods. 2 O.s.p. V prílohe predložili plnomocenstvo pre JUDr. Ambróza Motyku a žiadali o doručenie návrhu na začatie konania, jeho príloh a navrhovali aby im prvostupňový súd priznal náhradu trov konania.

Podľa ust. § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa ust. § 93 ods. 3 O.s.p. do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Vzhľadom na vyššie citované zákonné ustanovenia, prvostupňový súd o prípustnosti vedľajšieho účastníctva explicitne nerozhodoval. Takúto možnosť má súd iba v prípade, ak účastník konania namietá vstup vedľajšieho účastníka do konania. V predmetnom prípade navrhovateľ vzal svoj žalobný návrh späť a navrhol zastavenie konania, síce po tom, čo bolo súdu doručené oznámenie vedľajšieho účastníka o vstupe do konania, ale ešte pred tým ako prvostupňový súd vyzval účastníka, na ktorého strane chcelo združenie na ochranu spotrebiteľa HOOS vstúpiť do konania, aby sa vyjadril či súhlasí so vstupom vedľajšieho účastníka. Prvostupňový súd mal v danom prípade za to, že účasť právnickej osoby, ktorej predmetom je ochrana práv podľa osobitného predpisu, je možná iba ak s tým súhlasí účastník na ktorého strane má táto právnická osoba vystupovať. Bez takéhoto súhlasu nie sú splnené podmienky účasti predmetnej právnickej osoby v konaní ako vedľajšieho účastníka, avšak keďže po späťvzati návrhu navrhovateľa boli splnené zákonné podmienky na zastavenie konania, súd ďalej nekonal vo veci vedľajšieho účastníka, ale konanie zastavil.

Uznesenie vo výroku o trovách konania napadol včas podaným odvolaním vedľajší účastník na strane odporcu. Uviedol, že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom a nebolo mu priznané právo na náhradu trov konania do ktorého vstúpil a v ktorom žalobca potom čo zistil vstup vedľajšieho účastníka do konania vzal žalobu späť. Poukázal vo svojom odvolaní na čl. 7 ods. 1 Smernice rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Ďalej poukázal na čl.169 ods.1 Zmluvy o fungovaní EÚ a na čl. 38, 47 Charty základných práv EÚ. Uviedol, že trovy právneho zastúpenia treba považovať v každom prípade za účelne vynaložené trovy. Každý má právo na to, aby hoci v jednoduchej, skutkovo právne menej zložitej veci bol zastúpený advokátom. Toto ústavne zaručené právo môže uplatňovať v rámci celej republiky bez ohľadu na to, že voľba miestneho advokáta by bola spojená s menšími trovami,

než udelenie plnomocenstva právnenému zástupcovi mimo miesta alebo obce, kde účastník konania býva. O nároku vedľajšieho účastníka na trovy konania už bolo viackrát právoplatne rozhodnuté. Odvolateľ poukázal napr. na uznesenie KS Prešov č.k. 2Co/16/2012-60, 18Co/16/2012-48, č.k.19Co /18/2012 a ďalšie. Prvostupňovému súdu vytkol, že v danej veci mal jednoznačne aplikovať pri rozhodovaní o trovách konania vedľajšieho účastníka § 146 ods.2 prvá veta O.s.p. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa tak, že navrhovateľ bude povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy prvostupňového konania vo výške 238,22 eur na účet právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku a zároveň si uplatnil aj odvolacie trovy vo výške 123,70 euro.

Navrhovateľ k podanému odvolaniu vedľajšieho účastníka uviedol, že vedľajší účastník musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Navrhovateľ ďalej uviedol, že má z vlastných skúseností vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Navyše vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu, čím konanie predlžuje a navyšuje trovy konania. Uvedený názor vyjadril aj Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí 6 Co/141/2012 a obdobný názor vyjadril aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí 17Co/91/2012. V zmysle vyššie uvedeného navrhovateľ zastáva názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatnenie alebo bránenie práva. Navrhovateľ zastáva názor, že konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania a na túto skutočnosť prvostupňový súd správne prihliadol a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal. Na základe vyššie uvedeného navrhovateľ navrhuje, aby odvolací súd výrok o trovách konania potvrdil. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 123,70 eur s DPH.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) prejednal vec iba v rozsahu odvolania vedľajšieho účastníka na strane odporcu podľa § 212 ods.1 O.s.p. a uznesenie Okresného súdu Košice II v napadnutej časti ako vecne správne vo výroku podľa § 219 ods.1 O.s.p. potvrdil.

Podľa ustanovenia § 93 ods.2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv a právom chránených záujmov.

Ustanovenie § 93 ods.2 O.s.p. o možnosti vstupe do konania ako vedľajšieho účastníka takej právnickej osoby, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv a podľa osobitného predpisu (za ktorý sa podľa poznámka 10a považuje aj zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov) je účinné od 15.10.2008 a bolo zavedené do O.s.p. zákonom č. 384/2008 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č.99/1963 Zb. O.s.p.. Cieľom novej právnej úpravy podľa Dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z.z. bolo umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby a združenia.

Právo spotrebiteľov združovať sa spolu s inými spotrebiteľmi v združeniach prostredníctvom týchto združení v súlade so zákonom chrániť a presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov, ako aj uplatňovať práva zo zodpovednosti voči osobám, ktoré spôsobili škodu na právach spotrebiteľov, vyplýva z § 3 ods.4 zákona č. 250/2007Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“). Takto založené združenie sa môže na súde podľa § 3 ods.5 Zákona o ochrane spotrebiteľa proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania, aby odstránil protiprávny stav, rovnako ako sám spotrebiteľ. Práva spotrebiteľov teda môže združenie chrániť tým, že sám podá návrh na súd proti porušiteľovi práva, môže podľa § 26 ods.5 O.s.p. zastupovať účastníka na základe plnomocenstva alebo môže vstúpiť do konania ako vedľajší účastník podľa § 93 ods.2 O.s.p..

Občiansky súdny poriadok v § 93 ods.4 výslovne stanovuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Z tejto vety je možné vyvodiť záver, že vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná aj náhrada trov konania, ale len v tých prípadoch, kedy právo na náhradu trov konania vznikne účastníkovi, ktorého v konaní vedľajší účastník podporoval.

Článok 47 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky priznáva každému právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi. Pod pojmom „ každý“ spadá aj vedľajší účastník konania. Vedľajší účastník nie je vylúčený z voľby , akým spôsobom si toto základné právo (na právnu pomoc v konaní pred súdmi) uplatní, ale musí počítať s tým, že aj vo vzťahu k nemu bude súd skúmať, či trovy konania boli účelne vynaložené a či je dôvod na priznanie náhrady trov proti neúspešnému účastníkovi.

Ak je cieľom združení na ochranu spotrebiteľa presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov a právom spotrebiteľa chrániť a presadzovať svoje oprávnené záujmy aj prostredníctvom združení na ochranu spotrebiteľov, musí súd, ak sa združenie na ochranu spotrebiteľa zúčastní konania ako zástupca účastníka alebo vedľajší účastník na strane spotrebiteľa zaoberať tým, či takéto trovy konania boli účelne vynaložené na ochranu oprávnených záujmov spotrebiteľa. Paušálny vstup Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS do všetkých konaní, v ktorých vystupujú ako navrhovatelia týmto združením označené subjekty bez ohľadu na stav konania, vôľu spotrebiteľa a účelnosť úkonov vedľajšieho účastníka, nepovažuje odvolací súd za dôkaz o vôli združenia naplniť cieľ stanovený v § 2 ods.1 Stanov Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS. Paušálny vstup tohto združenia do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania, najmä, keď sa združenie dalo zastúpiť advokátom a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia.

Vedľajší účastník v tomto konaní vstúpil do konania z vlastného podnetu. Urobil tak bez komunikácie s odporcom. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom navrhovateľa, že vstup vedľajšieho účastníka do tohto konania a vynaloženie trov právneho zastúpenia v tomto konaní nemožno hodnotiť ako účelné kroky a účelne vynaložené trovy konania, a že tento úkon vedľajšieho účastníka (vstup do konania) nemal žiadny vplyv na rozhodnutie vo veci. Okrem oznámenia o vstupe a žiadosti o doručenie návrhu a žiadosti o prisúdenie náhrady trov konania, vedľajší účastník do rozhodnutia prvostupňového súdu neurobil nič pre ochranu práv odporcu ako spotrebiteľa.

Odvolacie konanie bolo začaté na podnet vedľajšieho účastníka na strane odporcu. V odvolacom konaní bol úspešný navrhovateľ, ktorému podľa § 142 ods.1 O.s.p. vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. Trovy odvolacieho konania boli navrhovateľovi prisúdené proti vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu vo výške 123,70 eur ako trovy právneho zastupovania vyčíslené podľa vyhl. č.655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Právnomu zástupcovi navrhovateľa patrí odmena za jeden úkon právnej služby -vyjadrenie k odvolaniu, ktoré bolo podané vo veci samej (jedna polovica tarifnej odmeny určenej podľa § 10ods.2 Advokátskej tarify) vo výške 114,54eur s DPH, k tomu paušálna náhrada nákladov podľa § 16 ods.3 Advokátskej tarify vo výške 9,16 eur s DPH, ktoré v zmysle §149 ods.1 O.s.p. uložil odvolací súd zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na účet právneho zástupcu navrhovateľa.

Rozhodnutie prijaté senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. v znení účinnom od 1. mája 2011).

#### **Poučenie:**

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.